

ÎNCHEIERE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Organizația de Creditare Nebancară „MAIB-Leasing” Societate pe Acțiuni,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară „MAIB-Leasing” Societate pe Acțiuni împotriva Nataliei Nicov, Iurie Nicov, Ruslan Scripcari, Merab Gavrilov privind încasarea sumei,
și acțiunea reconvențională depusă de Natalia Nicov împotriva Organizației de Creditare Nebancară „MAIB-Leasing” Societate pe Acțiuni, Iurie Nicov, Ruslan Scripcari, Merab Gavrilov privind constatarea faptului rezilierii contractului,
împotriva deciziei din 03 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 02 august 2016, OCN „MAIB-Leasing” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Nicov, Iurie Nicov, Ruslan Scripcari, Merab Gavrilov privind încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, la 30 iulie 2013 între OCN „MAIB-Leasing” SA în calitate de locator și Nicov Natalia în calitate de locatar, a fost încheiat contractul de leasing financiar nr. FL3-2666, obiect al căruia este automobilul de marca „xx”, xxxxx, cu numărul de înmatriculare xxxxx.

A susținut că în scopul garantării executării obligațiilor contractuale asumate de către locatar pe contractul de leasing sus menționat, a încheiat trei contracte de fidejusiune cu persoanele fizice Iurie Nicov (nr.FL3-2666G din 30 iulie 2013), Ruslan Scripcari (nr.FL3-2666G3 din 13 ianuarie 2014) și Merab Gavrilov (nr.FL3-2666G2 din 13 ianuarie 2014).

A menționat că potrivit prevederilor contractelor de fidejusiune nr.FL3-266G, nr. FL3-2666G2 și nr.FL3- 2666G3, părții Iurie Nicov, Ruslan Scripcari, Merab Gavrilov s-au obligat să răspundă solidar cu debitorul în fața OCN „MAIB-Leasing” SA întru executarea integrală a tuturor obligațiilor pe care și le-a asumat Nicov Natalia, conform contractului de leasing nr.FL3-2666.

Ulterior, conform actului de predare-primire din 30 iulie 2013 OCN „MAIB-

Leasing” SA cu scopul onorării obligațiilor sale contractuale, i-a transmis Nataliei Nicov în posesie și folosință, automobilul de marca „xxxx”, xxxxx, anul producerii 2010, cu numărul de înmatriculare xxxxxx, iar ultima nu și-a onorat adecvat obligațiile contractuale privind achitarea plăților de leasing fiind în întârziere la plățile de leasing cu circa 8,5 luni.

A susținut că conform actului de predare-primire din 30 iulie 2013 OCN „MAIB-Leasing” SA care este parte integrantă a contractului de leasing nr.FL3-2666 din 30 iulie 2013, Natalia Nicov și-a asumat obligațiunea să achite prețul total al contractului de leasing în sumă de 62 692,27 euro, în rate lunare a câte 1 290,96 euro până la data de 30 iunie 2017.

În conformitate cu art.1.3 al contractului de leasing, Natalia Nicov s-a obligat să achite în folosul OCN „MAIB-Leasing” SA în termenul de valabilitate al contractului, ratele de leasing, conform graficului de plăți, care constituie parte integrantă a acestui contract de leasing.

Astfel, reieșind din faptul că Natalia Nicov nu a achitat plățile de leasing mai mult de șapte luni și la 26 mai 2016 a acumulat o datorie în sumă de 8235,10 euro, prin notificarea prealabilă nr. 22765 din 10 iunie 2016 s-a solicitat Nataliei Nicov ca în termen de 14 zile să achite datoria curentă și să restituie benevol automobilul, însă, deși Natalia Nicov a recepționat notificarea la data de 01 iulie 2016 până la data înaintării prezentei acțiuni în instanța de judecată, nu a achitat datoria contractuală.

A invocat că pentru respectarea prevederilor din contractele de fidejusiune, prin înștiințările nr. 22762, 22763 și 22764, fidejuserii Iurie Nicov, Ruslan Scripcari, Merab Gavrilov au fost informați că locatarul contractului de leasing nr. FL3-2666 din 30 iulie 2013, Natalia Nicov, este în întârziere cu executarea obligațiilor sale de plată și li s-a cerut acestora ca în termen de trei zile să achite datoria curentă a debitorului, Natalia Nicov.

Corespunzător, Iurie Nicov a recepționat înștiințarea nr.22764 din 10 iunie 2016, la data de 01 iulie 2016, însă nu a binevoit să răspundă sau să achite datoria debitorului, iar înștiințările expediate în adresa fidejuserilor Ruslan Scripcari și Merab Gavrilov au fost restituite de către oficiul poștal din cauza expirării termenului de păstrare a scrisorilor.

Prin cererea de chemare în judecată din 01 august 2016 reclamantul OCN „MAIB-Leasing” SA a solicitat încasarea, în mod solidar, din contul pârâților Nicov Natalia, Iurie Nicov, Ruslan Scripcari și Merab Gavrilov în beneficiul OCN „MAIB-Leasing” SA datoria curentă în sumă de 10 219,61 euro, conform contractului de leasing nr.FL3-2666 din 30 iulie2013; încasarea în mod solidar, din contul pârâților Nicov Natalia, Iurie Nicov, Ruslan Scripcari și Merab Gavrilov în beneficiul OCN „MAIB-Leasing” SA ratele de leasing, integral și înainte de termen, în sumă de 14 478,18 euro conform contractului de leasing nr.FL3- 2666 din 30 iulie 2013; încasarea în mod solidar, din contul pârâților Nicov Natalia, Iurie Nicov, Ruslan Scripcari și Merab Gavrilov în beneficiul OCN „MAIB-Leasing” SA taxa de stat în sumă de 740,93 euro.

Prin cererea din 10 septembrie 2018 privind modificarea cuantumului pretențiilor, reclamantul a solicitat încasarea din contul pârâților Nicov Natalia, Iurie Nicov, Ruslan Scripcari și Merab Gavrilov în beneficiul OCN „MAIB-Leasing” SA a datoriei totale în sumă de 39 260 euro formată din valoarea de răscumpărare restantă; încasarea din contul pârâților Nicov Natalia, Nicov Iurie, Scripcari Ruslan

și Merab Gavrilov în beneficiul OCN „MAIB-Leasing” SA a dobânzii de leasing, cheltuieli de asigurare, dobânda de neachitare în termen a ratelor de leasing calculate până la 29 iulie 2018 și valoarea de răscumpărare nefacturată și suma de 12 570 de lei formată din taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în instanța de judecată, cheltuieli de judecată pentru publicarea anunțului în Monitorul Oficial și serviciile poștale.

La 14 septembrie 2017, Natalia Nicov a înaintat cerere reconvențională prin care a solicitat constatarea faptului rezilierii din 30 iulie 2014 a contractului de leasing nr.FL3-2666 din 30 iulie 2013 încheiat cu Novicov Natalia; respingerea acțiunii inițiale în partea ce se referă la încasarea sumelor din contul Nataliei Nicov.

În susținerea acțiunii reconvenționale, Natalia Nicov a menționat că contractul de leasing nr. FL3-2666 din 30 iulie 2013 este reziliat încă din 01 august 2014 deoarece începând cu această dată ultima nu mai deține posesia și folosința acestei unități de transport.

A susținut că tot din data de 01 august 2014 unitatea de transport a fost transmisă cu acordul OCN „MAIB-Leasing” SA unui nou locatar, iar la momentul transmiterii, după Natalia Nicov nu exista nici o datorie la ratele lunare de leasing.

A indicat că la 30 iulie 2013 între OCN „MAIB-Leasing” SA în calitate de locator și Nicov Natalia, în calitate de locatar, a fost încheiat contractul de leasing financiar nr. FL3-2666, obiect al căruia este automobilul de marca „xxxx” (xxxxxx și tot atunci, în scopul asigurării restituirii sumelor conform contractului de leasing sus-menționat, soțul reclamantei Nicov Iurie a semnat contractul de fidejusiune nr. FL3-2666 G din 30 iulie 2013.

A executat obligațiile asumate fără a admite careva restanțe, iar până a fi transmis automobilul în leasing Nataliei Nicov, acesta s-a aflat în vânzare la parcare auto din str. xxxxxx, care aparține companiei SRL „Inter Auto Grup” de unde automobilul a și fost predat efectiv Nataliei Nicov, fapt confirmat prin actul de primire-predare 23a din 23 aprilie 2013.

A menționat că automobilul respectiv l-a folosit și posedat efectiv puțin mai mult de un an - până la data de 01 august 2014, după care prin coordonare cu OCN „MAIB-Leasing” SA a restituit automobilul la parcare companiei SRL „Inter Auto Grup”, iar faptul respectiv se confirmă prin actul de primire-predare din 01 august 2014, prin care compania SRL „Inter Auto Grup” confirmă că transmite acest automobil în scop de procurare deja cetățeanului Cazac Andrei, și tot în acest act se menționează că prima rată pentru procurarea automobilului este de 10 900 euro, iar restul sumei de 41091 euro vor fi achitate lunar a câte 1 290,96 euro.

A declarat că OCN „MAIB-Leasing” SA a permis fără rezervă restituirea de către ea a automobilului la parcare SRL „Inter Auto Grup” or, la momentul restituirii, după aceasta nu exista nici o datorie la ratele lunare de leasing iar prin restituirea automobilului la parcare, aceasta a restituit posesia și folosința automobilului proprietarului.

A invocat că știind despre faptul că nu are restanțe la contractul de leasing, iar automobilul deja era restituit, a considerat că contractul de leasing nu mai poate continua, fiind eliberată de obligația de plată.

Cu atât mai mult susține că și compania de leasing a cunoscut despre acest fapt, deoarece la data de 25 iulie 2014 de către OCN „MAIB-Leasing” SA a fost eliberată foaie de parcurs pe numele lui Cazac Serghei, iar ulterior, și ultimul a restituit automobilul la parcare SRL „Inter Auto Grup”, acesta fiind preluat la data de 14

octombrie 2014 inclusiv cu obligația de plată în continuare a ratelor de leasing, de către Ruslan Scripnic, iar la data de 13 ianuarie 2015 de Merab Gavrilov.

Aceste schimbări ale posesorului automobilului au fost cunoscute cu certitudine de OCN „MAIB-Leasing” SA, întrucât la data de 14 octombrie 2014 lui Ruslan Scripnic i-a fost eliberat foaie de parcurs, iar la scurt timp după aceasta - la 13 ianuarie 2015, atât Scripcari Ruslan, cât și Merab Gavrilov semnează fidejusiune pentru garantarea rambursării ratelor conform contractului de leasing. A menționat că data de 13 ianuarie 2014 a fost indicată greșit în contractele de fidejusiune nr.FL3 - 2666 G2 și FL3 - 2666 G3, întrucât data semnării contractelor de fidejusiune este 13 ianuarie 2015.

OCN „MAIB-Leasing” SA nu dorea să încheie contract de leasing cu Merab Gavrilov, deoarece actele acestuia (certificatul de salariu), nu corespundea cerințelor impuse de OCN „MAIB-Leasing” SA, iar Merab Gavrilov urma să găsească o persoană pe numele căreia putea fi perfectat contractul de leasing și ulterior semnat, și nici pe Ruslan Scripcari și nici pe Merab Gavrilov nu i-a cunoscut și respectiv ei nu aveau careva motiv să garanteze pentru dânsa restituirea ratelor de leasing.

A menționat că modalitatea respectivă de transmitere a automobilului este una obișnuită și des practică în privința automobilelor aflate la parcare SRL „Inter Auto Grup”, iar procedeul respectiv este coordonat cu OCN „MAIB-Leasing” SA și anume - precedentul locatar lasă automobilul preluat în leasing la parcare cu semnarea actului de primire-predare, iar noul locatar îl preia cu obligația de plată în continuare a ratelor lunare.

A invocat că a anexat la materialele cererii reconvenționale o recipisă scrisă personal de Gavrilov Merab la data de 13 ianuarie 2015 în oficiul OCN „MAIB-Leasing” SA în prezența lui Iurie Nicov, Ruslan Scripcari și a managerului OCN „MAIB-Leasing” SA, Denis Ovcear, prin care cel din urmă confirmă că a preluat automobilul de marca xxxxxx pe toată perioada de leasing cu obligația de plată a ratelor lunare și că la primirea automobilului, el nu a achitat către Nicov Natalia careva sume, iar toate sumele au fost achitate față de compania de leasing.

A susținut că după restituirea automobilului la parcare SRL „Inter Auto Grup”, au fost comise mai multe contravenții cu implicarea automobilului nominalizat, ea fiind nevoită de fiecare dată să informeze Poliția Rutieră despre faptul că nu deține la moment posesia automobilului, el fiind condus de alte persoane, iar faptul respectiv poate fi simplu verificat prin ridicarea înregistrărilor video respective.

Prin hotărârea din 18 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată și s-a încasat în mod solidar de la Ruslan Scripnic și Merab Gavrilov în beneficiul OCN „MAIB-Leasing” SA datoria scadentă în sumă de 25 919,57 euro și valoarea de răscumpărare nefacturată, în sumă de 13 340,14 euro, conform cursului oficial al BNM, la data executării prezentei hotărâri.

S-a încasat în mod solidar de Ruslan Scripnic și Merab Gavrilov în beneficiul OCN „MAIB-Leasing” SA taxa de stat în sumă de 20 949,24 de lei și costul cheltuielilor de citare în sumă de 125,95 de lei.

În rest, acțiunea OCN „MAIB-Leasing” SA în partea pretențiilor de încasare în mod solidar a sumei de la Nicov Natalia și Nicov Iurie, a fost respinsă.

Acțiunea reconvențională depusă de Nicov Natalia împotriva OCN „MAIB-Leasing” SA, Iurie Nicov, Ruslan Scripnic și Merab Gavrilov privind constatarea faptului rezilierii din data de 30 iulie 2014 a Contractului de leasing nr.FL-2666 din

30 iulie 2013 și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 03 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de OCN „MAIB-Leasing” SA și s-a menținut hotărârea din 18 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță just a stabilit că, pentru valabilitatea preluării de datorie, în cazul în care aceasta a fost convenită între terț și debitor printr-un acord, este necesară acceptarea din partea creditorului, iar din materialele cauzei, se constată faptul că acceptarea din partea creditorului OCN „MAIB-Leasing” SA a fost una tacită, întrucât ultimul accepta plățile efectuate de către terțe persoane, precum și le elibera foi de parcurs.

A concluzionat just prima instanță că din momentul preluării datoriei, terții au dobândit calitatea de debitori și în fond aceștia întruneau calitatea atât de debitori cât și de fidejutori. Astfel, prima instanță corect a conchis că contractul de fidejusiune nr. FL3-2666G încheiat între OCN „MAIB-Leasing” SA în calitate de creditor, Nicov Natalia în calitate de debitor și Nicov Iurie în calitate de fidejutor, nu mai produce efecte juridice din momentul preluării datoriei de către terții fidejutori, care au dobândit calitatea de debitori, iar fidejutorul Nicov Iurie nu mai suportă sarcina garantării obligației asumate de către debitorii ulteriori, Merab Gavrilov și Ruslan Scripnic.

Astfel, s-a constatat că terții Merab Gavrilov și Ruslan Scripnic au preluat datoria lui Nicov Natalia născută în temeiul contractului de leasing nr. FL3-2666, ultima fiind absolvită de executarea obligației de plată a ratelor de leasing restante, iar fidejutorul Iurie Nicov nu mai suportă garanția instituită asupra contractului de leasing.

A susținut că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea reconvențională depusă de Nicov Natalia împotriva OCN „MAIB-Leasing” SA privind constatarea faptului rezilierii din data de 30 iulie 2014 a contractului de leasing nr. FL-2666 din 30 iulie 2013 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Art. 11 Cod civil prevede metodele de apărare a drepturilor civile, or în fond, pretențiile care pot fi înaintate în instanța de judecată. Astfel, s-a determinat că metoda de apărare prin care pârâtul în acțiunea reconvențională încearcă a-și apăra drepturile civile nu este una corespunzătoare, iar instanța de judecată nu poate constata faptul rezilierii unui contract.

Totodată, în corespundere cu art. 733 Cod civil, drept temei al rezilierii unui contract nu poate servi decât temeiurile prevăzute de lege sau acordul părților, normă din interpretarea căreia se stabilește că instanța de judecată nu poate interveni în voința comună sau unilaterală a părților (în situații de neexecutare a obligațiilor), de a rezilia contractul, respectiv s-a atestat imposibilitatea constatării faptului rezilierii contractului din motivele sus-expuse.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că apelantul a invocat circumstanțele de fapt ale pricinii și a susținut poziția din cererea de chemare în judecată, căreia prima instanță i-a dat o apreciere obiectivă și justă, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural, iar în consecință a adoptat o hotărâre legală în corespundere cu cerințele legii, lipsind temeiuri pentru admiterea apelului.

La 28 iunie 2019 OCN „MAIB-Leasing” SA, a declarat recurs solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu remiterea cauzei

la rejudecare. Casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond în partea ce ține de respingerea cerințelor OCN „MAIB-Leasing” SA față de Natalia Nicov și Iurie Nicov cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat prevederile art. 432 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat că OCN „MAIB-Leasing” SA a avut în cadrul examinării litigiului în primă instanță cerințe privind încasarea sumelor solidar din contul lui Nicov Natalia, Nicov Iurie, Gavrilov Merab și Scripcari Ruslan, iar pârâtul Nicov Natalia a depus acțiune reconvențională prin care a solicitat constatarea faptului rezilierii din data de 30 iulie 2014, a contractului de leasing financiar nr. FL3-2666 din 30 iulie 2013. Astfel, se constată faptul că cerința privind constatarea faptului preluării contractului de leasing sau a preluării datoriei nici nu a fost obiectul examinării în instanțele de fond.

Prin urmare, consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată și transmisă la rejudecare în Curtea de Apel deoarece instanța de fond, cât și instanța de apel nu au respectat prevederile art. 240 Cod de procedură civilă, expunându-se asupra unor cerințe care nu au fost obiectul litigiului dat.

A susținut că instanțele nu s-au expus asupra faptului în cazul în care a avut loc o cesiune a contractului de leasing cine avea să beneficieze de dreptul de proprietate asupra autoturismului la achitarea integrală a contractului, ori Legea cu privire la leasing prevede faptul că la achitarea integrală de către locatar a contractului de leasing acesta urmează să beneficieze de dreptul de proprietate. Prin urmare, Nicov Natalia avea să beneficieze de dreptul de proprietate asupra autoturismului obiectul contractului de leasing conform prevederilor legale, atunci ce fel de preluare a datoriei poate fi când celelalte persoane preiau doar obligația de a plăti nu și pe cea de a beneficia de dreptul de proprietate asupra autoturismului.

Mai mult, nici intimata Nicov Natalia nu a anexat un act care să confirme acordul OCN „MAIB-Leasing” SA privitor la modificarea noului locatar.

După semnarea contractului de vânzare-cumpărare și încheierea contractului de leasing OCN „MAIB-Leasing” SA nu a comercializat automobilul dat și nici nu a dat la careva persoane acordul pentru plasarea acestuia la parcare SRL „Inter Auto Grup”.

A menționat că contractul de leasing nr. FL3-2666 din 30 iulie 2013, a fost încheiat în formă scrisă fapt confirmat prin contractul anexat la materialele cauzei. Ținând cont de prevederile Codului civil (în redacția de până la 01.03.2019), prevederilor contractului de leasing încheiat între părți și a situației de fapt din prezentul litigiu se relevă faptul că preluarea datoriei trebuie să fie întocmită obligatoriu în scris. Pe când instanța de judecată a interpretat normele legale judicios ajungând la concluzia că în cazul existenței unui presupus contract de preluare a datoriei acesta nu era obligatoriu să îmbrace forma scrisă. Singura sancțiune pe care instanța de judecată o consideră aplicabilă este cea că părțile nu vor putea proba cu martori încheierea contractului.

A susținut că raportând prevederile legale la situația de fapt din litigiul dedus judecății, se relevă faptul că nu poate fi aplicate prevederile referitor la acceptarea tacită deoarece nu întrunește cerințele legale cât și faptice. Legea cu privire la leasing cât și Codul civil nu prevăd faptul că locatarul în contractul de leasing poate fi modificat printr-un acord tacit, ba mai mult ca atât, conform condițiilor

contractuale orice modificare contractuală poate avea loc doar printr-un acord încheiat în scris între părți. O careva practică între OCN „MAIB-Leasing” SA și Nicov Natalia referitor la modalitatea de preluare a datoriei nu există deoarece efectiv nu a avut loc nici odată o preluare a datoriei Nataliei Nicov de către terțe persoane. La fel careva uzanțe privind preluarea datoriei și forma acesteia nu sunt aplicabile litigiului dat.

Ca temei în emiterea hotărârilor instanțelor de fond și apel a fost și faptul că terțe persoane efectuau plăți pentru intimata Nicov Natalia, ceea ce nu este corect. Instanțele de judecată neaplicând prevederile referitoare la contractele de fidejusiune care urmau a fi aplicate.

A invocat că, în privința lui Nicov Iurie nu trebuie să fie aplicate prevederile art. 571 Cod Civil (în redacția de până la 01.03.2019), deoarece nu a fost încheiat un contract prin care obligațiile lui Nicov Natalia să fie transmise către terțe persoane. Mai mult, nu există anexat la materialele cauzei o declarație a lui Nicov Iurie prin care acesta nu mai acordă fidejusiunea sa pentru executarea obligațiilor ce reies din contractul nr. FL3-2666 din 30 iulie 2013.

Totodată, Nicov Iurie nu a înaintat careva obiecții asupra solicitării privind încasarea sumelor din contul său, prin urmare acesta este de acord cu încasarea sumelor din contul său.

Astfel, se relevă faptul că careva temeiuri de fapt și de drept pentru ca fidejusiunea acordată de către Nicov Iurie să fie considerată nulă nu sunt întrunite. Prin urmare, suma datoriei necesită a fi încasată solidar și din contul lui Nicov Iurie.

A susținut că instanțele de judecată care au examinat litigiu nu au respectat prevederile legale care guvernează relațiile de leasing financiar, la fel acestea au interpretat în mod defectuos legislația în vigoare emițând în final hotărâri abuzive.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 03 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 02 mai 2019 (f.d. 73, vol.I). Prin urmare, recursul declarat de OCN „MAIB-Leasing” SA, la 28 iunie 2019, a fost depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de OCN „MAIB-Leasing” SA, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept

procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de OCN „MAIB-Leasing” SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74).

De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de OCN „MAIB-Leasing” SA.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Organizația de Creditare Nebancară „MAIB-Leasing” Societate pe Acțiuni.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh